

udsætning. Og den anden Forudsætning var den, at det er en Krisetid, vi er inde i, saa at det var en ekstraordinær Hjælp, der skulde ydes i det Tidsrum, Udgifternes Beregning angaar. Nu spørger det ærede Medlem, hvordan jeg er kommet til de ca. 14 Mill. Kr. som Tilskud til Arbejdsløshedskasserne under Forudsætning af en udvidet Forsikring og under Forudsætning af, at det drejer sig om en Krisetid. Jeg skal herpaa svare, at jeg har faaet oplyst, at den Udgiit, som det offentlige, Stat og Kommune og Arbejdsløshedsfonden, i Aaret 1926—27 ventes at ville faa til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, andrager ca. 20 Mill. Kr. Jeg har endvidere faaet oplyst — og det ligger jo heller ikke langt fra det ærede Medlems egen Beregning —, at Statens og Kommunernes Tilskud til Arbejdsløshedskasserne er $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvoraf der efter Ministerens Beregninger spares 1,9 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at efter de nye Regler for Statens og Kommunernes Tilskud vil Beløbet blive 5,6 Mill. Kr. Nu har jeg imidlertid regnet med en Forøgelse heraf med $\frac{2}{3}$, det vil sige med 3,7 Mill. Kr., og 3,7 Mill. Kr. til 5,6 Mill. Kr. bliver 9,3 Mill. Kr. I Stedet for en Besparelse paa 1,9 Mill. Kr. bliver det en Forøgelse paa 1,8 Mill. Kr., og da Ministeren regner med en Besparelse paa 10 Mill. Kr. under den nuværende Arbejdsløshedsforsikrings Omfang, men altsaa ud fra de Forudsætninger, jeg her har nævnt, vil der medgaa mellem $3\frac{1}{2}$ og 4 Mill. Kr. mere. Det vil altsaa sige, at den Besparelse, der er regnet med i Forslaget, som jeg er gaaet ud fra er rigtig ud fra de Forudsætninger, hvorunder den er taget, vil blive mellem $3\frac{1}{2}$ og 4 Mill. Kr. mindre end af Ministeren beregnet, og da den er beregnet til 10, vil den altsaa blive godt 6 Mill. Kr. Og da den samlede Ydelse har været 20 Mill. Kr., vil det ses, at det bliver omkring 14 Mill. Kr. Nu siger det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen: Ja, men det er helt galt. Og saa regner han, at det er kun 6 Mill. Kr., 3 fra Staten, 3 fra Kommunerne og lidt fra Arbejdsløshedsfonden. Men det fejle i det ærede Medlems Beregning er, at han hverken regner med den udvidede Forsikring, som netop var en Forudsætning for min Beregning, eller med de forøgede Bidrag, som Arbejdsløshedens koster i Krisetider.

Hvis vi gaar ud fra det ærede Medlems egne Tal, bliver der heller ikke saa megen Forskel. Han regner altsaa under det nuværende Omfang af Arbejdsløshedsforsikringen med et offentligt Tilskud til Kasserne paa 6 Mill. Kr. Men hvis For-

sikringen nu udvides med $\frac{2}{3}$, bliver det 10 Mill. Kr., altsaa det ordinære, det gennemsnitlige Bidrag fra det ene Aar til det andet vil blive 10 Mill. Kr. Men det gennemsnitlige Bidrag vil ikke gaa til i de gode Aar, da vil der kunne opsaves noget til de daarlige Aar. Derfor synes jeg, at naar man gennemsnitlig giver 10 Mill. Kr., er det ogsaa meget sandsynligt, at man vil komme op paa en 14—15 Mill. Kr. netop i Kriseaar. Men jeg indrømmer, at det i nogen Grad hviler paa et Skøn. Der mangler nemlig visse Oplysninger, som jeg antager at det ærede Medlem besidder eller i hvert Fald kan fremskaffe, og naar vi faar disse, kan vi nøjagtigt, eller i hvert Fald saa godt som nøjagtigt, regne ud, hvad der er det offentlige Bidrag til Arbejdsløshedens Bekæmpelse i et Aar som det, vi har gennemlevet.

Hvad er det da for Oplysninger, vi skal have? Det er Oplysninger om samtlige de Understøttelser, der er udbetalt af Arbejdsløshedskasserne, ikke gennem Arbejdsløshedsfonden, dem kan vi faa ad anden Vej, men dem, der er udbetalt gennem Arbejdsløshedskasserne. Naar vi faar de Summer og lægger dem sammen med, hvad der er udbetalt af Arbejdsløshedsfonden i dette Aar, og derfra drager det Kontingent, som Medlemmerne selv har betalt, har vi det Beløb, som det offentlige har betalt. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at disse Oplysninger vil vise, at det offentlige Bidrag til Arbejdsløshedens Bekæmpelse i et Aar som det, vi har gennemlevet, 1926—27, snarere vil ligge over end under 20 Mill. Kr. Og den Antagelse støtter jeg paa, at det Bidrag, som det offentlige, Stat og Kommune og Arbejdsløshedsfonden, har ydet til Arbejdsløshedens Bekæmpelse i den 5-aarige Periode, 1922—27, andrager over 100 Mill. Kr., omkring ved 110 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde forleden Dag — det staar i Fortrykket Sp. 2422 —, at Arbejderne siden 1920 har betalt til deres egen Forsikring omkring 90 Mill. Kr. Og saa sagde han, at vi overlader til Arbejderne alene at afhjælpe Arbejdsløshedens Vanskeligheder. Det er ikke alene en stor Overdrivelse, men det er positivt urigtigt, for Samfundet har netop i den Periode ydet større Beløb, end Arbejderne selv har ydet. Hermed skal ikke være sagt, at det, Arbejderne har ydet, er for lidt, eller at det ikke er et prisværdigt og respektabelt Offer. Men man kan ikke stille det op, som om det er dem alene, der har maattet bære det, da ogsaa Samfundet gennem sine Institutioner og